

TOMBOLA na Pristavi

Koledar je kazal, da smo bili v zadnjih dneh poletja; temperatura je kazala, da smo preživljali še en vročinski val tega leta, ko smo se na Pristavi pripravljali na velik dogodek: Tombola!

Z velikim veseljem se je pristavska družina lotila dela. Treba je bilo poskrbeti za dobitke, in veliko ljudi se je velikodušno odzvalo ter darovalo raznovrstne darove. Tokrat so bili glavni dobitki televizija 50", pralni stroj, ter kolo. Priprava, odra, organizacija daril, priprava prostorov, pijača in jedača, prodaja tablic, ozvočenje... Kar nekaj dela je bilo že pred začetkom tombole.

In končno se je v nedeljo, 12. marca 2023, slišala slovenska glasba že zgodaj popoldne in ljudje so začeli prihajati na Pristavo. Zasedali so mize: s prijatelji, z družinami, mlajši otroci so se zabavali na igralih ali na igriščih. Tudi nekaj znancev, sosedov in prijateljev iz okraja nas je, kot že velikokrat prej, spet spremljalo na ta dan. Čeprav se je večina ljudi posedla na vrtu, je bil zaradi vročine pripravljen tudi prostor s klimo v dvorani.

Andrej Golob in Dominik Oblak sta kot že vrsto let spretno in sproščeno vodila tombolo. Andrej je najprej pozdravil prisotne in povedal, v kakšno veselje nam je zopet tako srečanje, saj smo morali zaradi pandemije kar nekaj let ukiniti tombolo na Pristavi.

Tablice so bile pripravljene, pisala v rokah, in končno se je klicanje števil pričelo. Mali otroci so pomagali pri tej važni nalogi, Dominik in Andrej pa sta oznanjala katere številke so bile na vrsti, tako v slovenskem kot v španskem jeziku. Najprej smo igrali za

kvaterne: več ko sto dobitkov je bilo namenjenih za te. Komisija je skrbno preverjala tablice ljudi, ki so se veselo približali iskati dobitke. Za tem so bili na vrsti činkvini: tudi za te je bilo čez sto daril.

Ko so se oddala vsa darila namenjena tem dvem kategorijam, je bil čas za odmor. Zadnja možnost za nakup tablic, čas za preveriti poklicane številke, in priložnost za kupiti štrudelj, kremšnite, torte ali druge sladice, ki jih je prodajala Zveza mater in žena, ali čevapčiče in druge dobrote in hladno pijačo. Klepet, lepo vzdušje, srečanja, veselje na obrazih smo lahko občutili po vsej Pristavi.

Po pavzi se je klicanje števil nadaljevalo. To pot so bile na vrsti tombole. Voditelja sta se sprehajala po vrtu, med ljudmi, jih spraševala od kje so, prosila pomoč za klicanje števil... in kmalu se je slišalo: TOMBOLA!! Že smo imeli dobitnike prvih nagrad. Metoda Jujervčič, Marta Križ Golob in Juan Pablo Pisano so bili prvi trije, ki so letos zadeli tombolo. Čestitamo!

Sonce je zašlo, tombole je bilo konec. Ljudje so se zadovoljni vračali domov. Hvaležni smo, da smo lahko delili popoldne v prijetni družbi na prelepi Pristavi. Upamo, da nam tokrat ne bo treba dolgo čakati do naslednje tradicionalne tombole na Pristavi!

Pristava

SLOVENSKI DOM SAN MARTÍN

Občni zbor 2023

Sanmartinčani smo v nedeljo, 26. marca, imeli redni letni občni zbor, kot nas zavezuje statut našega društva.

Po sveti maši in zajtrku je zbor odprla tajnica Lučka Makek, ki ga je vodila po predlaganem dnevnem redu. Najprej sta bila določena dva overovatelja zapisnika; predsednik Marko Škulj je v uvodu pozdravil vse zbrane člane, potem smo skupaj zmolili za umrle člane v času od zadnjega občnega zbora.

Lučka Makek je prebrala podrobno letno poročilo 2022 o delovanju Odbora in drugih skupin Slovenskega doma San Martín. Nato je prevzela besedo blagajničarka Monika Verbic Leber, prebrala poročilo bilance in nam pojasnila podrobnosti o finančnem in gospodarskem stanju. Članica nadzornega odbora Magdalena Belec je prebrala

poročilo, ki pozitivno ocenjuje delo in vodenje Odbora v preteklem letu. Poročila so bila soglasno potrjena z aplavzom.

Ožji odbor sestavljajo predsednik: Marko Škulj; podpredsednik: Tomi Kastelic; tajnica: Lučka Makek; blagajničarka: Monika Verbic Leber; 1. član odbora: Ivan Dimnik; 2. članica: Brigita Leber; 1. nadomestni član odbora: Marjan Boltežar; 2. nadomestni član odbora: Viktor Leber.

Nadzorni odbor – 1. član: Ivan Medvešek; 2. članica: Magdalena Belec; 3. član: Toni Kastelic; 1. nadomestna članica: Regina Truden Leber.

Zastopniki ostalih organizacij – gospodarji: Tone Belec, Rudi Dimnik; kuhinja: Brigita Leber; odbor staršev Rožmanove šole: Andreja Boltežar; Z.S.M.Ž.: Polona Makek; farni svet: Janez Filipič; pevski zbor: Toni Podržaj; Mladina: Niko Leber (predsednik).

Predsednik se je zahvalil vsem za podporo, pomoč in skupno delovanje. Prav tako je tudi prosil za sodelovanje v prihodnje.

Marta J. Š.

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS 71. redni občni zbor

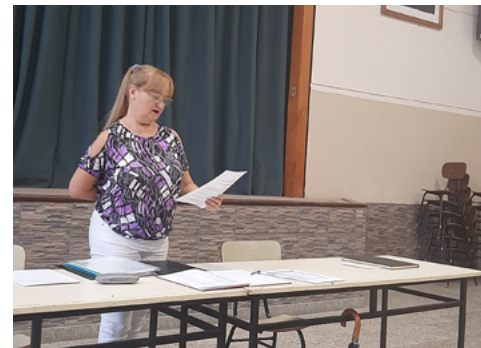
Naša skupna vaška ustanova, Društvo Slovenska vas, je v nedeljo 19. marca naredila letni pregled delovanja in načrtovala iniciative za bodočnost na svojem rednem občnem zboru.

Z molitvijo za umrle člane in druge vaščane ga je pričela predsednica Kristina Grbec.

Iz poročil je bilo razvidno, da je Hladnikov dom postopoma ponovno postal kraj naših skupnih srečanj in je v njem znova oživelo kulturno, šolsko, športno in družabno življenje, ki pa bi ga v prihodnje želeli še okrepiti.

Z namenom, da bi pritegnili številne vaščane, ki iz različnih razlogov niso včlanjeni, je večina prisotnih podprla predlog, da se do polovice tega leta izjemoma zniža pristopnina na enoletno članarino.

Članom bi tudi želeli nuditi boljše pogoje za najem skupnih prostorov, ki so v zadnjem letu, s podporo Urada za Slovence v

zamejstvu in po svetu, dobili prenovljen in olepšan obraz. Zato bodo najemnine odslej po ugodnejših cenah.

Letna članarina se je, v skladu z argentinsko inflacijo, povečala na \$ 6000, kar pa velja do zaključka junija, ko se bo verjetno znova morala aktualizirati. Tudi za vse zaozostale članarine velja ta vsota.

S prenovljenim navdušenjem za skupno delovanje v novi poslovni dobi smo se prijazno razšli.

Odbor D.S.v.

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

Občni zbor

V nedeljo, 26. marca po nedeljski sv. maši se nas je zbralo 29 članov slovenskega Doma v Carapachayu na občnem zboru, da bi pregledali delovanje in stanje našega društva.

Zaradi razmer ki so nastale kot posledica pandemije COVID-19 se je življenje v Domu precej spremenilo. Tudi občni zbor je bil sklican z nekaj meseci zamude. Zato smo tokrat na občnem zboru obravnavali 61. in 62. poslovno dobo.

Občni zbor se je vršil v španščini. Vodil ga je podpredsednik doma Damijan Ahlin, ki je po pozdravnih besedah in ugotovitvi sklepčnosti povabil vse navzoče, da se z molitvijo spomnimo vseh umrlih članov v tem obdobju ter naprosil dotedanjo tajnico Ani Klemen za vodenje zapisnika. Za overovatelja zapisnika pa sta se javila Jure Komar in Jorge Cane. Sledila so poročila odbornikov. Predsednica doma, Marjeta Senovršnik je pred nekaj meseci zaradi zdravstvenih razlogov bila primorana, da je vodstvo doma prepustila podpredsedniku Damijanu Ahlinu. Zato se mu je zahvalila, kakor tudi vsem ostalim odbornikom, za ves trud, da se je življenje v domu vsaj minimalno ohranilo. Nato se je tudi podpredsednik Damijan Ahlin zahvalil vsem odbornikom in članom za podporo v teh mesecih. Zahvalne besede je tudi na-

menil Uradu Republike Slovenije za Slovence po svetu, preko katerega smo deležni sofinanciranja naših dejavnosti; podpora, ki nam je v teh časih zelo pomembna.

Prav tako se je zahvalil pravnemu zastopniku, Marku Amonu, za dolgoletno skrb, da nas je zastopal pred provincijskimi, občinskimi in drugimi javnimi ustanovami. V imenu nadzornega odbora je Janez Žnidar podal poročilo, iz katerega se je razbralo, da je odbor deloval v sklopu pravil in da se je knjigovodstvo pravilno vodilo. Ker je temu odboru potekel mandat je predlagal navzočim, da se mu odobri razrešnico in da se izvoli novi odbor za naslednjo poslovno dobo. Dosedanji odbor je predložil listo novega odbora. Ker ni bila predložena nobena druga lista, je večina članov potrdila odbo-rovo listo. Novo izvoljeni odbor je takole sestavljen: Predsednik Damijan Ahlin, podpredsednik Maks Skarlovnik, Tajnica Malena Cane Tomšič, blagajničarka Mojca Pirc, kulturna referentka Marjana Pirc, gospodar Jože Mokorel, odbornice Lučka Pirc, Veronika Samsa, namestniki odbornikov: Marija Skarlovnik in Tomaž Ahlin. Nadzorni odbor: Janez Žnidar, Frido Klemen, Pavla Petelin, namestnik Martin Jeretina.

Po volitvah se je sklepalo o članarini in raznih slučajnostih. Z upanjem in zaupanjem, da bodo vremena Kranjcem na tem bregu Rio de la Plata se zjasnila smo se člani slovenskega Doma v Carapachay-u razšli na svoje domove.

Janez Ž.

MENDOZA | Obisk arhivistk iz Slovenije

Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu nam je ponudil možnost za usposabljanje arhivistov Društva Slovencev. Ker smo to ponudbo sprejeli sta prišli v Mendozo dve arhivistki Arhiva Republike Slovenije, ki sta bili teden med 10. in 25. februarjem nastanjeni v Slovenskem domu. Gospe Danijela Juričič Čargo in Andreja Klasinc Škofljanec, sta nam bili vse dni na razpolago za ureditev našega gradiva. Poleg predsednika Društva Tineta Šmona in podpredsednice Helene Hirschegger smo bile navzoče Angelika Čad, Andrea Cotar in Marija Fink, ki se zaenkrat zbiramo enkrat na teden za urejanje arhiva. Pridružil se nam je tudi Diego Bosquet za glasbeni arhiv, ter Friderik Šmon, ki ima fotografije in filme iz zadnjih let v novejših oblikah. Ker smatramo, da je važno varovati delovanje slovenske skupnosti za naslednje rodove bomo to urejali, čeprav gre za dolgoročno delo. Gospe sta nam darovali knjigo o arhivih v Sloveniji. Mi pa vsaki steklenico vina Malbec Svet’ Martin ter odpirač Martinovanja v Mendoza.

mif

SLOVENSKA VAS Obisk polone Majdič

V nedeljo, 26. marca, je prišla na obisk v Slovensko vas in v Hladnikov dom Polona Majdič, študentka slovenščine in bibliotekarstva na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Za svoje magistrsko delo pripravlja nalogo o slovenskih knjižnicah v Argentini. Zanima jo, kako so nastale slovenske knjižnice, kaj so slovenski skupnosti pomenile nekoč in kaj ji pomenijo danes. Vprašala nas je tudi o zgodovini doma, še posebej pa o tem, kako je nastajala knjižnica, od kod so prišle knjige, kako knjižnica deluje danes in kako je včasih.

D.G.

SREČANJE UČITELJEV osnovnih šol v Buenos Airesu

Že dolgo časa se pripravljamo na to, a vedno pride kaj vmes: datumi, različni urniki in osebne obveznosti nam onemogočijo, da bi se dobili. Zato se je vedno to srečanje prestavljalo. Končno smo se v soboto, 4. marca, ob 9. dobili v Slovenski hiši. Najprej smo se vsi skupaj zbrali, gospod Franci pa je vodil molitev in posebno prosili Svetega Duha, naj bi nas razsvetlil pri našem delu. Nato sem šolska referentka s kratkim nagovorom pozdravila učitelje in jih spodbudila za delo, ker vem, da nas združuje vzdušje, ljubezen do slovenstva in do otrok. Moramo si stalno ustvarjati gradiva, iz

boljšati jih moramo, ker je sodobni čas poln izzivov, iskati bolj privlačno snov, motivacije, doseči moramo radovednost otrok za slovenski jezik. Naše poslanstvo kot učitelji, bodisi poklicni ali ne, je pridobiti otroka k sodelovanju v naši skupnosti in še naprej gojiti našo slovensko dediščino. Povzela sem iz spletnega mesta za šolstvo »Kje vas čevelj žuli?« posebno misel, ki mi je bila zelo všeč: »Če želimo, da otroci poletijo na krilih znanja, jih moramo najprej navdušiti nad letenjem«. Osebnostno bi dodala, da so krila znanja v našem slučaju slovenščina, letenje pa nam pomeni naša dediščina.

Nato smo se razdelili po skupinah razredni učitelji, kateheti in katehistinje posebej, učitelji petja spet posebej in se podali na delo. Misli, da je srečanje bilo pozitivno, kar hitro smo ugotovili, da ne delamo zelo različno. Nekatere šole poudarijo malo več v enih ali drugih razredih in to se ponavlja. Za zaključek je vsaka skupina povedala, kako bo delovala naprej, voditelji šol pa bomo skupaj napeli delo, da bo čim bolj enakomerno, čeprav vemo, da skupine leto za letom niso enake.

LvS

NAŠA DOMAČIJA | Pol stoletja s prijatelji v naravi

Slovensko letovišče *Naša domačija* je v nedeljo, 5. marca 2023, proslavilo svoj zlati jubilej. Ko pogledamo v zgodovino *Naše domačije* lahko vidimo, da je sad velike ljubezni, požrtvovalnega dela in idealizma. Pred petdesetimi leti je 27 slovenskih prijateljev-članov Našega doma San Justo kupilo zemljišče z veliko kolonialno hišo in bazenom z željo, da bi se njihove družine v prostem času zbiral v slovenskem, varnem in domačem okolju, poleti pa bi imele prijeten kraj za oddih in počitek. Ustanovitelji so poskrbeli, da se je stavba spremenila v hišo v slovenskem slogu, obnovili so velik že obstoječi bazen in mu dodali še manjšega, za otroke. Zgradili so tudi kapelico, posvečeno Mariji Pomagaj, h kateri se zatekamo, da se ji zahvaljujemo in prosimo za Njeno varstvo. Po želji ustanoviteljev je to letovišče ožive

lo z mladimi rodovi, ki se v tem prijetnem kraju srečava, preživi dneve z družino in s prijatelji v naravi. Toda te zidovi ne bi ožive

ter obiskovalce letovišča, nato blagoslovi vodo v bazenih in druge prostore. Ob praznovanju visokega jubileja se je dan začel s sv. mašo v sanhuški stolnici – z zahvalo Bogu za 50 let *Naše domačije*. Opoldne pa so se vsi člani, gostje in navzoči prijatelji letovišča zbrali pred Marijino kapelico, kjer sta nas prisrčno pozdravila Anika Urbančič in Gabi Ravnik, ki sta tudi povezovala celodnevni program. Dušni pastir g. Toni Burja je po molitvi sredi sedanjega odbora blagoslovil spominsko ploščo, ki priča o petih desetletjih življenja nam vsem dragega kraja. Sledil je govor zastopnice odbora Andrejke Lipušček Bonino, ki se je med drugim spomnila vseh nekdanjih predsednikov in sodelavcev. Potem smo se pomaknili v veliko dvorano, k pogrnjenim in z rožami okrašenim mizam, za skupno kosilo. Pri posladku se je začel kulturni program med katerim smo se najprej zahvalili oskrbnikom, ki so in še naprej tako lepo skrbijo za varstvo in čistočo našega dragega letovišča. Posebna zahvala je sledila pobudniku, ustanovnemu članu in dosedanjemu sodelavcu *Naše domačije*, g. Tonetu Oblaku, za njegovo neprecenljivo delo, požrtvovalnost in spodbudo. Nato se je obdarilo še vse žive-

če ustanovne in tudi sedanje člane letovišča s posebnim spominom na visoki jubilej. Za 50. obletnico *Naše domačije* je Lučka Oblak Čop pripravila video posnetek s slikami in utrinki iz preteklih let, ki se je ves dan vrtel na velikem ekranu. S posebno pevsko točko so vse navzoče razveselili ansambel *Los Tilos* ob spremljavi Ariane Žigart na harmoniki. Izvedli so nekaj argentinskih ljudskih in nato venček slovenskih domoljubnih ter narodnozabavnih pesmi. To je bil zelo prijeten in doživet nastop, ob katerem smo se še zavrteli. Ker je bilo zelo vroče, je večina navzočih skočila še malo v bazen in nadaljevala srečanje v prijetni družbi. Minilo je že 50 let, odkar so si ustanovitelji *Naše domačije* zamislili in ustvarili kraj srečanja, ki je nam vsem postal tako priljubljen. Hvaležni smo jim za velikodušno skrb in ljubezen in po njihovem zgledu nadaljujemo s ciljem, ki so si ga oni zastavili. Naj bi *Naša domačija* bila vsem v veselje, sprostitev in dobro počutje še naprej! Naj bi lahko praznovali še mnogo tako lepih in visokih jubilejev, kot pravi naše geslo: »S prijatelji v naravi!«

Mirjam Oblak

NAŠ POGOVOR | Zdenka Virant Jan

V teh dneh praznuje svoj 99. rojstni dan go-spa Zdenka Virant Jan. Številka je res čas-titljivo visoka, a naša današnja sogovorni-ca ob njej ohranja svoj mladostni elan. Slovenija - Slovenska vas - Bariloche: v vsakem izmed krajev, v katerih je živela, delala in ustvarjala smo se malo pomudili.

→ Najprej lep pozdrav! Za uvod v pogo-vor vas prosimo, da nam v nekaj besedah predstavite svojo pot iz Slovenije v Argen-tino.

Rodila sem se 14. aprila 1924 na Račjem Selu pri Trebnjem. V osnovno šolo sem ho-dila v Mariboru, kamor je bil moj oče kot državni uslužbenec premeščen. Ker so ga potem premestili v Ljubljano sem tam leta 1943 končala gimnazijo na Poljanah. Nem-ci so med vojno zaprli univerzo, zato sem se pridružila katoliškim maturantkam, ki so po gimnazijah poučevale svetovne nazore proti komunizmu. Po vojni sem s starši 5. maja 1945 zapustila Slovenijo preko Ljube-lja in se nastanila najprej na Vetrinjskem polju, kasneje v taborišču Kellerberg. Že v taborišču sem skupaj z g. Golobičem orga-nizirala slovensko šolo za otroke. Odločili smo se za izseljenstvo v Argentino, kjer smo po kratkem bivanju v Immigrantskem hotelu kmalu dobili službo, kjer je mama pospravljala, oče vrtnaril, jaz pa kuhala. Čez nekaj let smo se preselili v Slovensko vas in sem dobila službo v Shellu, kjer sem delala 25 let in se tudi upokojila.

→ Že skoraj od začetka slovenskih šol v Argentini ste bili povezani z delom za ohranjanje slovenstva med potomci slo-venskih staršev. "Gospodična Zdenka" je v Slovenski vasi vodila Baragovo šolo, se-veda smo jo poznali tudi otroci iz drugih slovenskih šol, kot smo poznali gospodič-no Anico Šemrov, pa Mijo Markež in An-gelco Klanšek, in seveda gospoda nadzor-nika Vitriha... Kakšne spomine imate na tiste prve čase?

Spominov je kar precej! Ko sem se prese-lila v Slovensko vas je tam v slovenski šoli učil g. Martin Mizerit, g. Mirko Špacapan pa mi je prepustil vodstvo otroškega zbo-ra. Slovensko šolo smo najprej imeli v pro-storih župnije sv. Jožefa, kjer je bil župnik msgr. Hladnik. Za g. Mizerita je Slovenska vas bila predaleč in mi je leta 1956 zaupal vodstvo slovenske šole. Ko smo v Slovenski vasi zgradili prvi dom, se je šola preselila vanj in uporabljala med drugimi tudi prostor pod odrom, kamor pa je rada vdirala voda... nekateri se morda še spominjate, kako ste sedeli na mizah in

držec noge na klopeh pazili, da niste čofnili v vodo. Leta 1969 se je šola vselila v seda-nji Hladnikov dom. Naj izkoristim priliko, da se zahvalim Zedi-njeni Sloveniji za vso skrb in pomoč sloven-skim šolam, saj nas je od vsega začetka za-lagala s tako potrebnimi učnimi pripomočki, predvsem z učbeniki in knjigami (Moje prvo berilo, Slomškova čitanka, Moje veselje, Zdovski živžav in Slovenski svet).

→ Koliko let ste potem naprej učili in vo-dili Baragovo šolo?

Mislim, da je vsega skupaj bilo skoraj 30 let, V najboljših letih Baragove šole smo imeli več kot 100 učencev! Nisem na-tančno preštela, a je v teh 30 letih gotovo šolo končalo več kot 500 slovenskih otrok.

→ Prava posebnost je bil otroški pevski zbor v Slovenski vasi, ki ste ga ustanovili. Za druge slovenske šolske pevske kolege je bil pravi vzor že zato, ker ste posneli lastne plošče, kar je bilo za tiste čase ne-kaj povsem izrednega...

Otroški zbor je rad nastopal na koncertih, pel v Slovenski hiši pri mašah in na ra-znih šolskih prireditvah. Pravijo, da petje spremlja Slovenca od zibel do groba. Ve-selje je bilo gledati in poslušati male pevč-ke, ki so nastopali na raznih odrih sloven-ske skupnosti. Zbor je izdal tri plošče. Prve dve smo snemali s pomočjo slovenskih lazaristov. Spomnim se, da so mi prvo ploščo dali kot poročno darilo. Čez nekaj let smo snemali še dve plošči. Snemanje je za nas, pred-vsem za otroke, bilo pravo doživetje.

→ Poleg otroškega zbora ste pa vodili tudi druge pevske zasedbe, kajne?

Kar nekaj let sem vodila tudi dekliški zbor Zarja.

→ Selitev v Bariloche za vas ni pomenila kakšnega odhoda v penzijo ampak nada-ljevanje dela za slovenstvo v drugem kon-cu Argentine. Kako ste se uživali v novo okolje?

V Bariloche smo z družino hodili skoraj vsako leto na počitnice. Gore in jezera so me spo-minjali na Slovenijo. Zaradi miru in udob-nega podnebja sva se z možem odločila, da bova tam preživela "stara leta" in se res po upokojitvi tja preselila. Slovenska skup-nost v Bariločah naju je z veseljem sprejela. Hitro sva se vživela. Kmalu po preselitvi mi je vodstvo osnovne šole prepustila gospa Milena Arko. Ker pa je osnovna šola imela veliko dobrih učiteljic, srednješolski tečaj pa ne, sem "presedlala" na tečaj, kjer sem dol-ga leta poučevala slovnico in slovstvo.

→ Posvetili ste se tudi gledališki dejav-nosti, poleg same režije ste po potrebi poskrbeli tudi za priredbo scenarija in še marsikaj. Katerih se spominjate?

Poleg slovenske šole in petja pri ohranja-nju slovenskega jezika zelo pomaga tudi gledališka dejavnost. Ne samo gledalcem, predvsem gledališkim skupinam samim! Prvi večji nastop je bil leta 1957 ob obisku škofa Rožmana. Temu nastopu so sledile igre Čudežne gosli, Pavelčkova piščalka, Za srečo, Tinček v kraljestvu žuželk, Šola v nebesih, Sirota Jerica, Vesela zgodba o ža-lostni princesi, Škratec Rogatec, Krasen cir-kus, Gorjančev Pavlek, Čudežna srajca do-petajca, Ostržek - upam, da nisem kakšne spregledala. Tudi v Bariločah smo s šolo in igralsko skupino pripravili kar nekaj iger in nasto-pov na raznih prireditvah.

→ Kako gledate na prihodnost slovenskih osnovnih šol?

Mislim , da je skoraj čudež, da še sploh obstajajo slovenske šole. Ko je lansko leto prišel škof Jamnik, so ga sprejeli otroci in z njim čebljali po slovensko. Čudil se je, kako je to mogoče. Dokler se bodo starši zavedali slovenskega pokolenja in otroke učili slo-vensko, se ni bati za obstoj slovenskih šol. Zelo pa je potrebno, da se ohranjajo in pospešujejo stiki s Slovenijo. Lep primer je potovanje abiturientov srednješolskega tečaja. Kako navdušeni se vrnejo! Morda bi bilo pametno, da se na kak način tudi povežejo osnovnošolci, danes je za to na razpolago mnogo tehnoloških pripomočkov. Veliko pa zavisi od staršev. Če starši gojijo slovensko kulturo, se bo to prijelot otrokom in bodo sledili staršem. V tem primeru imamo zagotovljeno lepo bodočnost.

→ Kmalu boste izpolnili 100 let, nabra-li ste že kar nekaj življenjskih izkušenj. Kakšno sporočilo želite posredovati da-našnjim mladim?

Moli in delaj! In ne pozabi, da si sloven-skega rodu. Če se bodo tega držali, bo tudi slovenstvo naprej živelo.

→ Hvala, gospa Zdenka, za te besede. Že-limo vam veselo in aktivno jubilejno leto!

Pogovarjala se je: Mariana Poznič

Poglejte še:

Nagradni natečaj ob 30-letnici samostojnosti:

svobodnaslovenija.com.ar

Pričevalci, RTV

365.rtv slo.si

Prva plošča otroškega pevskega zbora

www.youtube.com

ODTISI 3 - 2023 BI ŠLI V CATAMARCO?

Kdor išče, ta najde – pravimo. Najde, kar je iskal, pa še kaj drugega ...

Tako se mi je zgodilo, ko sem našel iskano v šte-vilki 2 leta 1953 našega tednika, pa še nekaj, kar mi je razrukalo spomin, da sem še naprej iskal.

Med obvestili so bile tudi naslednje vrstice: »Sestanek interesentov za skupno naselitev bo v nedeljo, dne 11. januarja po slovenski maši v salezijanskem zavodu na Belgrano. Po-roča g. Maks Osojnik o ogledu zemljišč za na-selitev v Katamarki.«

Nadaljeval sem z listanjem naslednjih šte-vilk, pa nikjer nobenega poročila o sestanku. Čudno! Joško Krošelj je natančno poročal o vsem, kar se je dogajalo v skupnosti.

Potem sem se spravil na zbornik Zedinjene Slovenije, v katerem je opisanih petdeset let dela Društva Slovencev/Zedinjene Slovenije. Pa spet nič: se na sejah niso nič o tem pogovarjali?

Vendar sem imel v spominu, da je v času ure-dnikovanja Tine Debeljak ml. objavil v podlistku poročilo Maksa Osojnika o tej možnosti. Pa sem spet listal. Nisem se mogel spomniti, v ka-terem času je to bilo. In tako sem prelistal od leta 1984 naprej, pa brez uspeha.

Skoraj bi izgubil vsako upanje, ko sem čisto po naključju odprl številko iz sredine leta 2002 in – zagledal iskano! V štirih podlistkih je Osoj-nik z bogatim opisom prikazal, kako je bilo s to zgodbo.

Na kratko: Med naseljenci je bilo lepo število kmetov, ki bi hoteli nadaljevati svoje kmetijsko delovanje. Dr. Franc Bajlec jim je hotel pomagati in je navezal stik z oblastmi v Catamarci. Izbezal je celo denarno pomoč, da je Maks Osojnik, kot izžolan kmetovalec, odšel z vlakom na ogled v Catamarco. Sicer ga je pogled z vlaka – puščava in revščina – odvrčal od optimističnega pogle-da, a vztrajal je, da izpolni naloženo mu nalogo.

Guverner mu je šel na roko: dal mu je vozni-ka, da ga je odpeljal na različne kraje, kjer bi lahko začeli Slovenci kmetovati. Vsaka družina bi dobila po sto hektarov zemlje za kmetova-nje. Če bi se odločili za živinorejo, bi jih dobili po 1000 ha. Seveda ne brezplačno, na dolgo-ročno odplačevanje kreditov. Kar je videl, ga je navdajalo z navdušenjem in se po dolgi vožnji z vlakom vrnil v Buenos Aires.

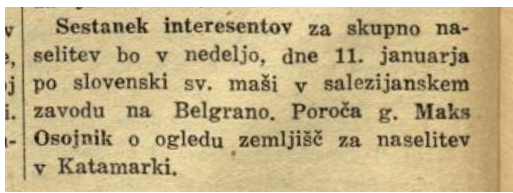
Svoje navdušenje je predal dr. Bajlecu in os-talim kandidatom-kmetovalcem. Pogajanja so se nadaljevala, pa se na žalost ustavila: pro-vincijski direktor za kolonizacijo bi rade volje izdal dekret, ki bi jim dodelil zemljo in začetne kredite, vendar je za to zahteval ...

Zahteve so bile previsoke za uboge slovenske priseljence in tako so ostali meščani.

Kaj bi bilo, če bi bilo? Bi res imeli Slovenski dom nekje v Catamarci? Pa šolo, nedeljsko mašo, pevski zbor, gledališko skupino? Koliko bi se jih odločilo za kmetovanje? Veliko vprašanj in scenarijev za visokodomišljske spise.

Še podatek: Sočno branje Maksa Osojnika najdete v letniku 2002 v številkah 20/21/22/23 pod naslovom Neuspela kolonizacija.

GB

KOLEDAR

8. aprila

Blagoslov jedi po slovenskih domovih

9. aprila

Velikonočna nedelja

15. aprila

Ob taktu barv v Slovenskem domu San Martín

16. aprila ob 15:00

Misijonska tombola v Hladnikovem domu

22. aprila ob 20:00

Poslovilni večer mladine Našega doma pred potovanjem v Mendoza

7. maja

Romanje v Luján

Prošnja za pomoč pri iskanju oseb

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu išče stik s sledečimi osebami:

• **MOZETIČ Marija**, rojena Čuk, rojena 5. 9. 1901 z zadnjim znanim naslovom Calle Berutti 1020, via Diechi, San Martín.

• **GOLOB Marija**, rojena 1929, z zadnjim znanim stalnim naslovom Av. Marquez 181, 1682 Villa Gosch, Buenos Aires, Argentina.

Veleposlaništvo prosi, da se navedene osebe ali njihovi sorodniki javijo na e-pošto veleposlaništva: sloembassy.buenosaires@gov.si

Sorodniki iz Slovenije iščejo podatke o stricu, ki je l. 1929 prišel v Argentino:

• **Ciril Plesničar**, roj. 3. 7. 1906 v Čepovanu, sin Jožefa in Neže Petrovič

svobodna.ba@gmail.com

Iz Trsta prosijo za podatke o:

• **Zmagoslavu KOŠIRJU**, roj. 8. 5. 1920 v Velikovcu, ki naj bi tu imel ime Mario COSI.

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

SMRT

Znova doživljamo veliki teden z bogoslužnimi obredi, ki vsebujejo bogato simboliko. Velika noč je največji in najpomembnejši krščanski praznik: Jezus nas je s svojim trpljenjem in smrtjo odrešil, kar pomeni, da greh in smrt nimata zadnje besede v našem življenju. Jezus nam je odprl pot v večno življenje.

Sveti oče je katehezo med splošno avdience v velikem tednu posvetil razmišljanju o tem, kako je Jezusova smrt vir upanja za vsakega izmed nas:

» Preteklo nedeljo smo pri bogoslužju prisluhnili Gospodovemu trpljenju. Končalo se je s naslednjimi besedami: Zapečatili so kamen (Mt 27,66). Zdi se, da je vsega konec. Za Jezusove učence ta kamen predstavlja končno postajo upanja. Učitelja so križali, umorili na najbolj krut in ponižujoč način, obesili na sramotilno mučilno orodje zunaj mesta: javni polom, najslabši možni konec. Obup, ki je navdajal učence, nam danes ni povsem tuj. Tudi v nas se zgrinjajo temne misli in občutki razočaranja: zakaj toliko brezbriznosti do Boga? Zakaj toliko zla na svetu? Zakaj se neenakosti še naprej povečujejo in zakaj ne pride tako želeni mir? Zakaj smo tako navezani na vojno, na to, da drug drugemu škodujemo? In koliko pričakovanj se je razblinilo v srcu vsakega izmed nas, koliko razočaranj! In spet tisti občutek, da so bili pretekli časi boljši in da v svetu, morda celo v Cerkvi, stvari niso takšne, kot so bile nekoč ... Skratka, tudi danes se včasih zdi, da je upanje zapečaten pod skalo nezaupanja. Vsakega izmed vas vabim, da premislite: kje je tvoje upanje? Ali je tvoje upanje živo ali je zapečaten ali ga imaš v predalu, kot spo-

min? Ali te tvoje upanje žene naprej ali pa je romantičen spomin, kot da je nekaj, kar ne obstaja? Kje je danes tvoje upanje?

V zavesti učencev je ostala ena podoba: križ. Tam se je vse končalo. Tam je bil skoncentriran konec vsega. Toda kmalu zatem bodo prav v križu odkrili nov začetek. Dragi bratje in sestre, tako vzklije Božje upanje; rodi se in prerodi v črnih luknjah naših razočaranih pričakovanj; upanje, resnično upanje, pa nikoli ne razočara. Pomislimo prav na križ: iz najhujšega mučilnega orodja je Bog naredil največje znamenje ljubezni. Ta les smrti, ki je postal drevo življenja, nas spominja, da se Božji začetki pogosto začnejo tam, kjer so naši konci: na ta način Bog rad dela čudovite stvari. Danes torej glejmo drevo križa, da bi v nas vzkliklo upanje: tista vsakdanja, tiha, ponižna krepost, ki nas ohranja pokonci in nam pomaga iti naprej. Brez upanja ni mogoče živeti. Pomislimo: kje je moje upanje? Danes glejmo na drevo križa, da bi v nas vzkliklo upanje: da bi bili ozdravljeni žalosti. Koliko ljudi je žalostnih ... Ko sem lahko v prejšnji škofiji hodil po ulicah – zdaj ne morem, ker mi ne dovolijo –, sem rad gledal poglede ljudi. Koliko žalostnih pogledov! Žalostni ljudje, ljudje, ki so se pogovarjali sami s seboj, ljudje, ki so hodili samo s svojim mobilnim telefonom, a brez miru, brez upanja. In kje je danes tvoje upanje? Potrebno je nekaj upanja, da bi bili ozdravljeni žalosti, zaradi katere smo bolni; da bi bili ozdravljeni grenkobe, s katero onesnažujemo Cerkev in svet. Bratje in sestre, pogledjmo Križanega. In kaj vidimo? Vidimo Jezusa, ki je gol, Jezusa, ki je razgaljen, Jezusa, ki je ranjen, Jezusa, ki je mučen. Je tam konec vsega? Tam je naše upanje.«

O smrti nam govori mnogo pregovorov, kar nekaj slovenskih:

• Dobro živeti in srečno umreti, to je hudiču račun podreti. (slovenski pregovor)

• Ko pride smrt, bogati nimajo več denarja in reveži nimajo več dolgov. (estonski pregovor)

• Ko se rodiš, jočeš in svet se veseli. Ko umreš, se veseliš ti in svet joče. (budistični pregovor)

• Bogati umrje, reveža pa vzame Bog. (slovenski pregovor)

• Nikar v žalosti ne tožite, da nekoga ni več, temveč živite s hvaležnostjo, da je bil. (judovski pregovor)

• Iz zapora je izhod, iz smrti ni vrnitve. (albanski pregovor)

• Kakršno življenje, takšna smrt. (slovenski pregovor)

• Smrt je hkrati večja od gore in drobnejša kot las. (japonski pregovor)

• Zdrav človek hiti h grobu, bolni od njega beži. (ruski pregovor)

• Ne le stare, ampak tudi mlade smrt kosi. (slovenski pregovor)

• Rodimo se na en način, umremo na tisoč. (srbski pregovor)

• Ni človeka, ki bi tekel tako hitro, da bi ušel smrti. (španski pregovor)

Vsem dragim bralcem želim vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

Izbral: Jože Jan

»Bog ljubi uboge in zato tiste, ki jih ljubijo«
sveti Vincencij Pavelski

69.

MISIJONSKA
TOMBOLA

16. aprila 2023
ob 15. uri
v Hladnikovem domu

SMO
TO
KAR
DA
JEMO

Bodimo Ljubezen

HLADNIKOV DOM
Mons. J. Hladnik 39/0
(1826) Remedios de Escalada

POSLOVILNI VEČER

MENDOZA | 2023

v soboto, 22. aprila ob 20. uri
v Našem domu

Predstavitve originalnega muzikala

Ena po domače

ob zvoku skupine ČUKI

Nato bo na razpolago okusna večerja.
Vsi lepo vabljeni!

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Svobodno Slovenijo podpira

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

SVOBODNA SLOVENIJA | Glasilo Slovencev v Argentini

Ustanovitelj Miloš Stare

Lastnik društvo Zedinjena Slovenija

Predsednik Jure Komar

Urednika: Mariana Poznič, Jože Jan

Uredniški odbor: Erika Indihar, Lucijana Hribar, Cecilija Urbančič, Jože Lenarčič, Miloš Mavrič, Marko Vombergar, Tomaž Žužek

Oblikovanje: Leila Erjavec, Sofi Komar

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LI BRE

Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina

email svobodna.ba@gmail.com

www.svobodnaslovenija.com.ar

Povej nam, Marija,
 kaj si videla na poti!
 Grob Kristusa živega in slavo
 sem videla vstalega,
 angelske priče, prtič in povôje.
 Vstal je Kristus, upanje moje!

Vsem bralcem želimo
 upanja polne velikonočne praznike!

SVOBODNA SLOVENIJA

Vstal je, kakor je rekel,
 Aleluja!

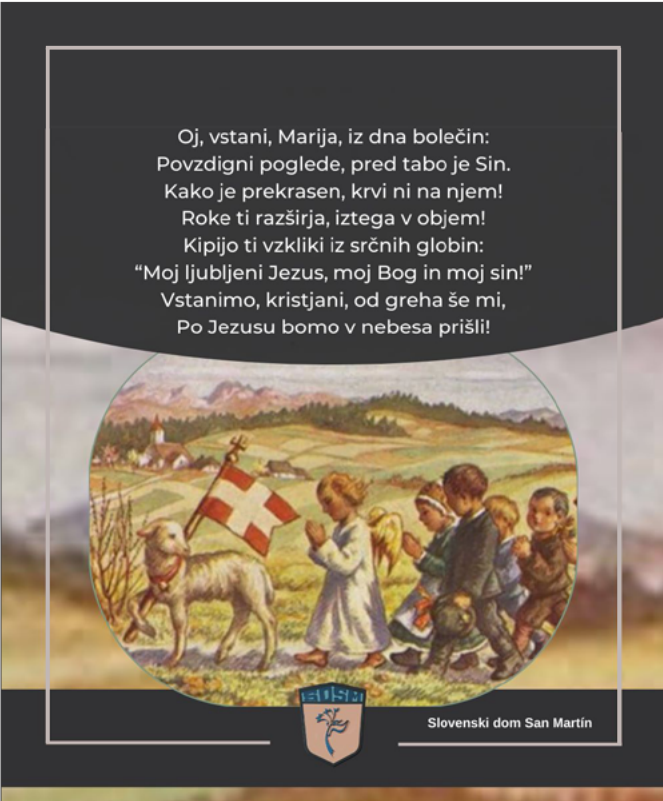
Zedinjena Slovenija vošči vsem
 Slovencem blagoslovljen praznik
 Kristusovega vstajenja

Buenos Aires
 Velika noč 2023

VELIKA NOČ NAM PRINAŠA
 VEČNO LJUBEZEN, NESKONČNO USMILJENJE.
 KRISTUS OBJAME NAŠA SRCA
 IN NAS NAPOLNI Z UPANJEM!
 SLOMŠKOV DOM VAM ŽELI BLAGOSLOVLJENE
 VELIKONOČNE PRAZNIKE 2023!

Oj, vstani, Marija, iz dna bolečin:
 Povzdigni poglede, pred tabo je Sin.
 Kako je prekrasen, krvi ni na njem!
 Roke ti razširja, iztega v objem!
 Kipijo ti vzkliki iz srčnih globin:
 "Moj ljubljeni Jezus, moj Bog in moj sin!"
 Vstanimo, kristjani, od greha še mi,
 Po Jezusu bomo v nebesa prišli!

Slovenski dom San Martin

Odbor Slovenskega doma Carapachay
 vam želi blagoslovljene velikonočne
 praznike, polne vere, upanja in
 ljubezni.
 Naj Vam osrečujoča zavest Kristusove
 zmage nad smrtjo vlije novega upanja
 in poguma za jutrišnji dan.

»Kaj iščete živega med mrtvimi?
 Ni ga tukaj, temveč je bil obujen«
 Lk 24, 5-6

Veselimo se zmage življenja nad smrtjo in z zaupanjem
 stopajmo po poti odrešenja.

Veselo in blagoslovljeno Alelujo vam iskreno želi
 NAŠ DOM SAN JUSTO
 April 2023

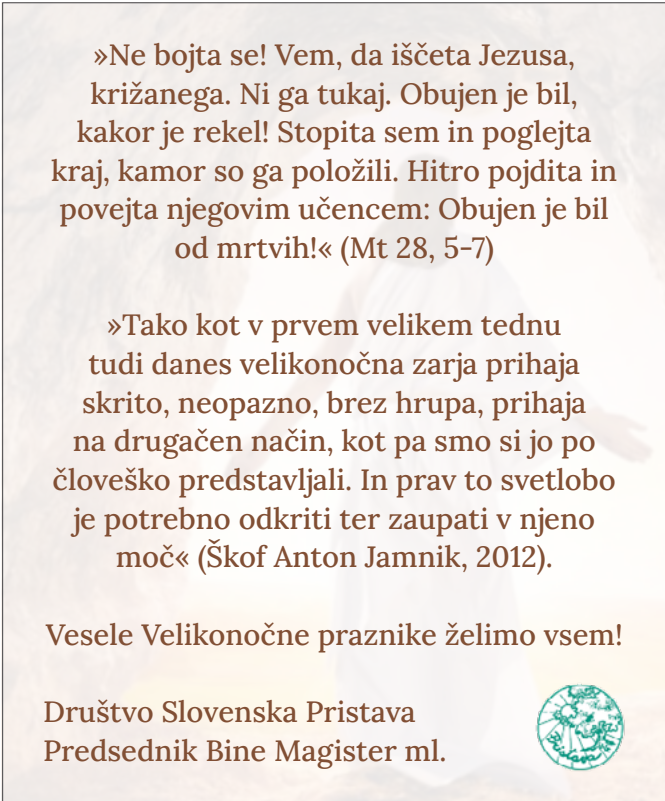
Xlic veselja naj osreči
 po vsem svetu vse ljudi.
 Aleluja, pojmo vsi,
 Kristus vstal je in živi!

Post nas pripravlja, da bi z vero, upanjem in ljubeznijo živeli trpljenje
 in križ, in tako doživeli božji sijaj.
 Ob Veliki noči delajmo korake v to smer. Tudi če se opotekamo,
 omahujemo, padamo, naj nas vstali Jezus spremlja in krepi.
 Zato je noč velika, ker iz nje klije tudi za nas novo, večno življenje.
 S hvaležnim srcem in okrepljeni v veri skupaj nadaljujmo
 pot z Njim.

Ne omagajmo, tudi če so časi težki, Sveti Duh naj nas navdihuje, da
 bo naše skupno nesebično delo Njemu v čast in slavo.

Vsem prijateljem in članom želimo
 velikonočno upanje in veselje!

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS
 April 2023

»Ne bojta se! Vem, da iščeta Jezusa,
 križanega. Ni ga tukaj. Obujen je bil,
 kakor je rekel! Stopita sem in poglejta
 kraj, kamor so ga položili. Hitro pojdita in
 povejta njegovim učencem: Obujen je bil
 od mrtvih!« (Mt 28, 5-7)

»Tako kot v prvem velikem tednu
 tudi danes velikonočna zarja prihaja
 skrito, neopazno, brez hrupa, prihaja
 na drugačen način, kot pa smo si jo po
 človeško predstavljali. In prav to svetlobo
 je potrebno odkriti ter zaupati v njeno
 moč« (Škof Anton Jamnik, 2012).

Vesele Velikonočne praznike želimo vsem!

Društvo Slovenska Pristava
 Predsednik Bine Magister ml.

»Minil je dan trpljenja, aleluja!
 Prišel je dan vstajenja, aleluja!«

Blagoslovljeno Veliko noč želi
 ZVEZA SLOVENSКИH MATER IN ŽENA

Jezus Kristus je vstal od mrtvih,
 vstali bomo tudi mi!

Vera v to Resnico je podlaga našemu upanju in
 pogumnemu pričakovanju prihodnosti.

DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
 ODBOR ZA SLOVENSКО HIŠO
 DUHOVNO ŽIVLJENJE IN OZNANILO

Vesele in blagoslovljene
 velikonočne praznike 2023!
 želi vsem rojakom

SSTRMB